

Dosar nr. 2ra-1037/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Gh. Stratulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serghei Mocanu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Mocanu
împotriva Societății pe Acțiuni „Tracom” cu privire la constatarea încălcării dreptului
la respectarea vieții private și de familie și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Serghei Mocanu și a fost menținută hotărârea din
29 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 20 mai 2017 Serghei Mocanu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SA „Tracom” cu privire la constatarea încălcării dreptului la respectarea
vieții private și de familie și repararea prejudiciului moral (f.d. 3-6).

În motivarea acțiunii reclamantul Serghei Mocanu a indicat că, la 03 august
2015, ora 11⁴⁵ a participat la examinarea cauzei civile, la cererea de chemare în judecată
depusă de el împotriva lui Eugeniu Colesnicenco, în Judecătoria Buiucani, mun.
Chișinău.

Reclamantul a susținut că în cadrul ședinței de judecată menționate de către
judecătorul Olga Cernei i-a fost înmănată copia ordinului SA „Tracom” nr. 3-c din
22 ianuarie 2010, prezentat instanței de judecată de către Eugeniu Colesnicenco. Astfel,
vizualizând această copie a constatat că este autentificată de colaboratorii fostului său
angajator SA „Tracom”.

Reclamantul a remarcat că la momentul transmiterii copiei ordinului nr. 3-c din
22 ianuarie 2010, prin care a fost concediat din funcția de jurist al SA „Tracom”, nu
exista nici un temei legal care o obliga pe ultima să furnizeze unui terț informația care
conținea date cu caracter personal.

Reclamantul a specificat că prelucrarea datelor cu caracter personal de către
fostul angajator SA „Tracom” și transmiterea acestor date unui terț, sunt contrare art.
92 din Codul muncii și prin urmare a fost admisă o ingerință gravă a dreptului său la
protecția datelor cu caracter personal care nu era necesară și rezonabilă.

Reclamantul a invocat că prin divulgarea datelor cu caracter personal a suferit un disconfort enorm, frustrări și umilință, fiindu-i cauzat un prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 3000 de euro și care urmează a fi reparat de SA „Tracom”.

Reclamantul a solicitat constatarea că prin transmiterea unui terț a copiei ordinului nr. 3-c din 22 ianuarie 2010, prin care a fost concediat din funcția de jurist al SA „Tracom” a fost încălcat dreptul prevăzut de art. 8 CEDO și încasarea de la SA „Tracom” în beneficiul său a sumei de 3000 de euro, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 29 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Serghei Mocanu, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Serghei Mocanu și a fost menținută hotărârea din 29 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a stabilit că din conținutul copiei ordinului nr. 3-c din 22 ianuarie 2010 nu se regăsește nici o inscripție distinctivă care ar proba faptul că copia acestuia a fost eliberată anume de către SA „Tracom” către Colesnicenco Eugeniu, iar cele declarate de Mocanu Serghei se apreciază ca fiind pur declarative, lipsite de un suport probator. Or, pentru constatarea prelucrării ilegale a datelor cu caracter personal ale salariatului trebuie *in primo ratio* să fie determinat subiectul care a prelucrat datele cu caracter personal, adică operatorul prelucrării datelor cu caracter personal și suplimentar urmează a fi determinată acțiunea de prelucrare a datelor cu caracter personal.

În consecință, instanța de apel a menționat că nu poate fi determinat statutul de operator al SA „Tracom”, întrucât nu poate fi constatat cu certitudine dacă de către ultima au fost dezvăluite datele cu caracter personal, iar în lipsa unui subiect corespunzător al încălcării prelucrării datelor cu caracter personal, nu poate fi stabilită nici vinovăția acestuia.

La 29 martie 2019 Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie admisă integral acțiunea.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Serghei Mocanu a reiterat aceleași argumente care au fost indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, insistând asupra faptului că instanțele ierarhic inferioare eronat au stabilit că nu există probatoriu în sensul admiterii acțiunii.

Totodată, recurentul Serghei Mocanu a subliniat că decizia instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces, la 04 februarie 2019, conform informației anexate la materialele cauzei (f.d. 77), însă date despre recepționarea acesteia de Serghei Mocanu la materialele cauzei lipsesc.

Totodată, instanța de recurs relevă că decizia recurată a fost publicată pe portalul instanțelor de judecată la 04 februarie 2019.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul a fost declarat de Serghei Mocanu, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 22 aprilie 2019, în adresa intimă SA „Tracom” a fost expediată copia recursului declarat de Serghei Mocanu (f.d. 88), însă intimata SA „Tracom” nu și-a exercitat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință la recursul declarat de Serghei Mocanu.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serghei Mocanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că, normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Respectiv, instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Serghei Mocanu, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv, numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat de Serghei Mocanu nu rezultă că, instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta

este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei hotărâre din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1-1¹) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 Cod de procedură civilă și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serghei Mocanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serghei Mocanu împotriva deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Mocanu împotriva Societății pe Acțiuni „Tracom” cu privire la constatarea încălcării dreptului la respectarea vieții private și de familie și repararea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan